

WSC 1 - Het Probleem 2 gespeeld op 7 oktober 2003:

1z P.Wijnand	1 - 0	J.Piet	1758
2w D.Spel	1 - 0	R.Lasschuit	1687
3z W.Birkhoff	1 - 0	R.Thijssing	1813
4w R.Tijssens	0 - 1	B.Breukelaar	1820
5z H.Boom	0 - 1	R.Wolgen	1596
6w W.Blijstra	½ - ½	R.Jongsma	1646
7z E.van Wigcheren	½ - ½	M.Visser	1656
8w C.Pieters	1 - 0	R.van Haastere	1675

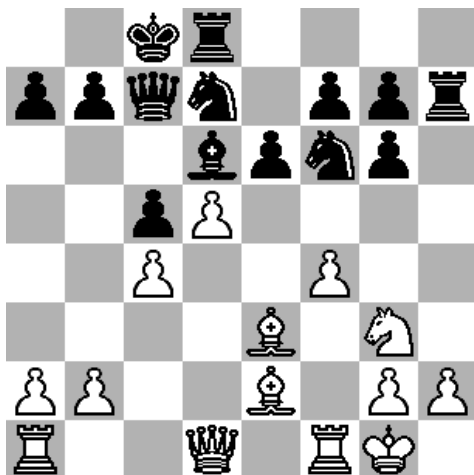
WSC 1	5 - 3	Het Probleem 2	

In tegenstelling tot voorgaande jaren werd de eerste wedstrijd van het eerste achttal gewonnen.

De tegenstander van Wijnand koos in een Siciliaan voor een gebruikelijke opstelling met lange rochade en pionnenmars op de koningsvleugel. Op de 13^e zet was het wit die het eerst van de theorie afweek wat hem meteen een belangrijke pion kostte. Bovendien plaatste hij even later de verkeerde toren op f1 waardoor ook nog de kwaliteit verloren ging. In een gewonnen stand en een voorsprong op de klok zette Peter een mataanval in maar op het moment van matzetten (of misschien iets daarvoor) ging hij desondanks door z'n vlag. Zijn tegenstander merkte nog wel op dat beide vlaggen gevallen waren, maar een eventuele claim zou toch te laat gekomen zijn zodat de overwinning uiteindelijk in goede handen terecht kwam.

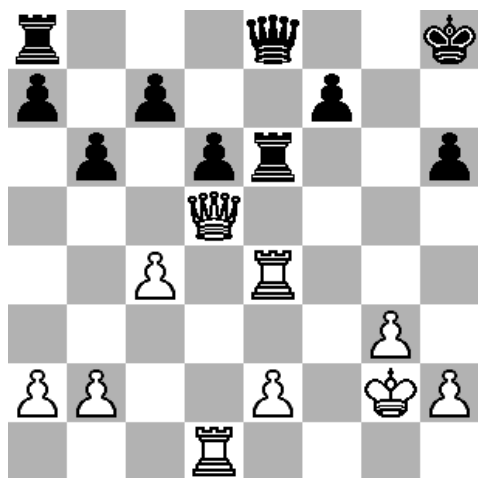
Zelf wist ik na 1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pd2 Pf6 4.e5 Pe4 niet de beste voortzettingen te vinden, met slaan op e4 is niet veel mis maar ik speelde de opening verder niet best. De druk van zwart op d4 werd groter en in de franse partij wordt dan dikwijls deze pion geofferd om met Lb5+ de zwarte koning zijn rochade te ontnemen. Maar ik vond een slechtere voortzetting en bleef met een geïsoleerde dubbelpion op de b-lijn zitten. Zwart concentreerde zijn spel op deze zwakke pionnen, maar alles was gelukkig net te verdedigen. Wit kreeg door het openen van de koningsvleugel zelfs tegenkansen en een minder goede zet van zwart bracht mij kwaliteitswinst. In stinkende tijdnood begon ik een mataanval en net voor het vallen van de vlag lukte dit. Op de eerste 2 borden beslisten een paar seconden dus over winst en verlies, en dat kan de bedoeling van het schaakspel niet zijn. Ik moet deze afgrijselijke gewoonte toch eens afleren.

Birkhoff verdedigde zich zoals gewoonlijk tegen e4 met de Caro-Kann, hij heeft hiermee zo langzamerhand al veel ervaring opgedaan en kwam dan ook uitstekend uit de opening.

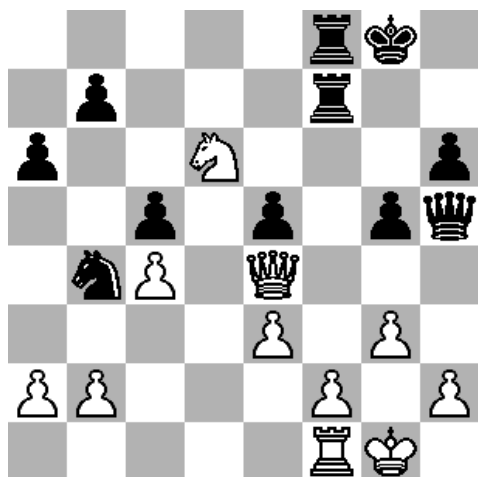
Na het voorafgaande 16.f4 Ped7 (eerst Tdh8 is ook mogelijk omdat het paard niet geslagen mag worden vanwege een doorslaande koningsaanval) had wit in de diagramstand 17.dxe6 moeten spelen, maar hij koos voor Ld3? en kwam na exd5 18.cxd5 Pxd5 19.Ld2 Pxf4 twee pionnen achter. De partij ging verder met 20.Le4 f5?! (Ph5) 21.Lxb7+ Kxb7+? 22.Lxf4 Lxf4 23.Df3+ Kb8 24.Dxf4 Dxf4 25.Txf4 en zwart had nog maar 1 pluspion. Hij had nu echter al een mooie voorsprong in tijd opgebouwd en speelde vanaf dat moment alleen nog om dat te behouden. Toen er een eindspel zonder stukken op het bord verscheen had wit verder geen kans meer en gaf op de 46^e zet op.

Boom speelde het Frans aldus: 1.e4 e6 2.d4 d5 3.exd5 Dxd5. Een voortzetting die Euwe al 50 jaar geleden ten sterkste afraadde vanwege het antwoord Pc3. Wit kreeg dientengevolge makkelijk spel en oefende veel druk uit op de zwarte stelling. Dit resulteerde uiteindelijk in pionverlies en een verloren eindspel voor Harry.

Tijssens legt met wit vaak dezelfde patronen in zijn spel en zit dan ook meestal op bekend terrein. Toen zijn tegenstander een minder goede torenzet deed kon Rob de koningsstelling openbreken met goede vooruitzichten. Dat wil zeggen totdat hij in de diagramstelling met de knullige zet 25.Tdd4?? c5 een verloren stand op het bord bracht waarvan wit niet meer wist te herstellen.

Blijstra kan in een Siciliaan de koning geforceerd naar het veld f7 dwingen. Het was echter beter geweest als Wim eerst met de lange rochade zijn stelling geactiveerd had alvorens de pionnen van de koningsvleugel op te spelen. Nu kwam zijn witte looper als een dood vogeltje op het hoekveld h1 te staan. Zwart forceerde daarna een afruil van bijna alle stukken waarna de partij in remise eindigde.

Van Wigcheren verdedigde zich met het Hollands. Wit speelde tamelijk sjabloon en zwart kreeg daardoor het betere spel. In deze stand besloot hij tot het prima offer Txf2, maar na 31.Txf2 Dd1+ 32.Kg2 Txf2+ 33.Kxf2 Dxd6?? werd tot remise besloten. Winnend was het voor de hand liggende Pd3+ geweest met 34.Kg2 De2+ 35.Kh3 Pf2+ 36.Kg2 Pxe4+ 37.Kh3 Df1+ 38.Kg4 Pf6 mat. Ik hoorde dat beide spelers vlak hiervoor een pauze hadden ingelast. Daar heeft Eric waarschijnlijk zijn kansen in rook zien opgaan en gezien al z'n vorige partijen zal tijdsdruk ook wel een rol gespeeld hebben.

Pieters speelde een solide positionele partij waarbij kleine voordeeltjes langzaam werden uitgebouwd bij elk foutje van de tegenstander totdat, op de 40^e zet in een gedrongen en moeilijke stelling, zwart z'n laatste kans voorbij liet gaan. Casper schoof de partij daarna bekwaam uit.

Dick Spel